

Ημερολόγιο ασημάντων 540 μέρος Α: Υπουργός Πολιτισμού ο Κωστάκης με τα μοσχαρίσιο βλέμμα/θα ζήσουμε Ζωή και κότα

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Πέθανε κι ο Πάγκαλος. Τίποτα δεν μένει. Αυτός κι αν δεν ήταν σήμα κατατεθέν ΠΑ.ΣΟ.Κ. Προσωπικότητα ανεπανάληπτη. Η κτηνώδης αυτοπεποίθηση.

3 0.5.23 Δεν παζαρεύουμε μία μίζερη ζωή. Ο όρος δυστοπία δεν είναι αρκετά περιγραφικός. Είναι ώρα να τα αλλάξουμε όλα. Τίποτα λιγότερο από τα πάντα. Μόνο μείνε με τα μάτια κλειστά! Ζήσε με τρόπο ακατανόητο στους άλλους. Η οργή στην κάλπη είναι κάλπικη οργή. Βαρέθηκα να κάνω ιδεολογικά πάρτυ μόνος μου θα ετοιμάσω μια μακαρονάδα και μετά θα πεταχτώ να νοικιάσω μια σούπερ μερσεντές και θα επισκεφτώ τους φίλους μου στην ηπειρωτική Ελλάδα που με προσκαλούνε συνεχώς. Θα πάω στο Βόλο όπου με καλεί ο εξάδελφος Μιχάλης, όστις είχε μια περιπέτεια με την υγεία του, να επισκεφτούμε τις συλλογικότητες της Μαγνησίας. Και μετά στον Τιμ(όθεο) στα Τρίκαλα, ίσως και στην οικία Καζά στην Αρκαδία που έχω το κλειδί όταν ο Αδριανός δεν είναι εκεί. Όχι, θέλω κόσμο, ο Δημήτρης Φύσσας μου λέει να πάω στο εξοχικό του στην Κυλλήνη κι ο Τσαπαλιάρης στην Αρεθούσα Ικαρίας κι ο αγαπημένος Μιχελακάκης επίσης στη Ικαρία στον Εύδηλο. Θα ήθελα πολύ αλλά έχει τρικυμία αυτές τις μέρες κι εγώ προτιμώ να είμαι εδώ σε στέρεο έδαφος με την αυτόματη μερσεντές τελευταίου τύπου να οδηγώ, πρώτη φορά δεξιά, με το ληγμένο μου αυστραλιανό δίπλωμα και το ρυθμιζόμενο τιμόνι πολλαπλών λειτουργιών και να προπαγανδίζω τη Ζωή, που επανέρχεται δριμύτερη στο πολιτικό προσκήνιο για να νουθετήσει Κούλη και Αλέξη και να μαλώσει τον μικρό καραμανλή τσέπης.

Στο Νοσοκομείο του Βόλου γυναίκα από δάγκωμα οχιάς. Το ερπετό εξουδετερώθηκε από δάγκωμα Μπέου. Τελικά νέος υπουργός Πολιτισμού χρίζεται από το Μωϋσή ο Κώστας Καραμανλής ο Γ, εκσερρών και Τεμπών διαχρονικός βολευτής, από μέγα αρχαίο φαλλό. Ποιος είπε ότι οι Προφήτες (εν προκειμένω ο Μωϋσής) και το πόπολο αγνοούν την Ιστορία και τους αποκλειστικούς κληρονόμους της; Ή μήπως τύχει και την τελευταία στιγμή ορκιστεί Πολιτισμού ο εκτός Βουλής Καραμανλής ο Δεύτερος, πρώην πρωθυπουργός που ξέρει και το job και πως κάθονται δηλαδή (μπροστά σε μια ψυσαριά, πολιτισμένα). Τα σπουδαία απολιθώματα έχουν παρουσία, βάρος και θρασύτητα. Απολιθωμένα θαλάσσια κοχύλια - και πίσω μαζιλάρι λάβας και υστερίας για εξουσία. Εκτός, λέω, κι αν κάνει την ανατροπή ένας άλλος άξιος νεοέλληνας: αριστίνδην ο Ψαριανός για Πολιτισμό. Υπάρχουν εφεδρείες στη Λαχαναγορά, αξιόπιστες. Hi! Χάι! I think you're cut and very sensitive μέσα στις θαλασσινές σπηλιές υπάρχει μια έκταση. Image If you like what you see, maybe we can call each other sometime? Maybe go out for coffee? Maybe have some wine and conversation? Maybe even end up eating food together. Maybe we might like each other. Who knows! But try me. You never know unless you do. You are an amazing person, and I wish we could be friends forever! Αυτά τού(ρ)τα μπορούσα να τα πω σε μια φίλη μου για να γίνουμε κα-

λύτεροι φίλοι, αλλά μου τα στέλνει η ψηφιακή πορνεία και με τσαντίζουν λιγάκι. Ιδιαίτερα οι μίγυμνες με τα φουσκωτά, ψεύτικα στήθη. Θέλω ένα πλάσμα αμεταποίητο, ανθρώπινο που να μεγαλώνει φυσιολογικά, να ρυτιδιάζει και να διατηρεί όλα τα στραβά του, αλλά θέλω και μια θεά σα τη Ζωή για να κρύβομαι πίσω από τα φουστάνια της και την πληθωρική γύμνια της *parsque nous sommes en some un vieux couple*. 31.5.23 El toro. Πέθανε κι ο Πάγκαλος. Τίποτα δεν μένει. Αυτός κι αν δεν ήταν σήμα κατατεθέν ΠΑ.ΣΟ.Κ. Προσωπικότητα ανεπανάληπτη. Η κτηνώδης αυτοπεποίθηση. Ως νεολαίος: κομμουνιστής, από τζάκι κι αυτός, διδάκτωρ στα 25 του, λίαν ευφυής και αυταρχικός, χαρισματικός, παιδί παχύ του Μάν διότι ως υπέρβαρος και αυτοκαταστροφικός έδρασε, περισσότερο εκνευριστικός παρά γοπευτικός, αντιπαθής, άφραγκος μας λέει, στο τέλος. Όμως αν οι Γερμανοί ήταν ...γίγαντες με μυαλό νάνου οι σημερινοί μας «ηγέτες» μπροστά στον Πάγκαλο είναι νάνοι με μυαλό σκώληκος. Στο σώμα ενός ελέφαντα, του μεγαλύτερου δηλαδή χερσαίου ζώου, υπάρχουν περί το 1 τετράκις εκατομμύριο κύτταρα (προσέγγιση τάξεως μεγέθους) και στο τέλος δεν μένει τίποτα, μέσα στη ζούγκλα, ματαιότητας ματαιοτήτων τα πάντα, οι καυλιόδοντες. Και στη θέση του Πάγκαλου έρχεται η Ζωή. Μεγαλειώδης κι αυτή, το εκτόπισμα μέγα, το ιππικό που καλπάζει, άθραυστη, υπερπατριωτική, αδέκαστη και υπέρ των Αδυνάτων ο λόγος.